

Høringsnotat om forslag til endringer i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling

Innholdsfortegnelse

1. Innledning	2
2. Nye definisjoner av SI-enheter	2
2. Rapporteringsplikt for selgere – delegasjon av myndighet	4
2.1 Justervesenet som tilsynsmyndighet	4
2.2 Utvikling av reglene for tilsyn	4
2.3 Hvordan måleredskaper oppdages	5
2.4 Rapporteringsplikt er hensiktsmessig på enkelte tilsynsområder	5
2.4.1 Veiing av fisk i fiskemottak	6
2.4.2 Hjulastervekker	6
2.5 Delegasjon av myndighet	6
3. Begrepet "tilsynsperiode" fjernes	7
4. Mindre rettelser	8
4.1 Forskriftens § 3-1 bokstav l	8
4.2 Forskriftens § 3-4 første ledd bokstav c	9
4.3 Forskriftens § 4-5 første ledd	9
4.4 Forskriftens § 4-15 andre ledd	9
4.5 Forskriftens § 6-6	10
4.6 Forskriftens § 7-2 første ledd	10
4.7 Vedlegg 1 modul D1 punkt 7.2	11
5. Økonomiske og administrative konsekvenser	11
5.1 Målenhetsdirektivet	11
5.2 Tilsynsperiode	11
5.3 Rapporteringsplikt for selgere – delegasjon av myndighet	12
5.3 Rettelser	12
6 Merknader til de enkelte bestemmelsene	13
7 Forslag til endringer i forskrift om målenheter og måling	17

1. Innledning

Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) sender med dette forslag til endringer i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling på høring. Endringer i forskriften fastsettes av NFD med hjemmel i lov 26. januar 2008 nr. 4 om målenheter, måling og normalt § 4 første ledd, § 7 første ledd bokstav c, § 17 tredje ledd bokstav b og § 31 første ledd.

Forskrift om målenheter og måling (heretter forskriften) kapittel 2 fastsetter hvilke målenheter det er tillatt å bruke i Norge. Det er ikke tillatt å bruke andre målenheter enn de som er angitt i forskriften med mindre det er gjort unntak. Målenhetene er fastsatt i samsvar med det internasjonale systemet for målenheter (SI-systemet), jf. forskriftens § 2-1 første ledd. Definisjonene er også inntatt i EU-direktiv 1980/181/EØS om måleenheter (målenhetsdirektivet).

I 2018 vedtok Generalkonferansen for mål og vekt (CGPM) nye definisjoner av SI-grunnenhetene som skulle gjelde fra 20.mai 2019. Disse endringene ble vedtatt av Europakommisjonen 23.7.2019, og ble publisert i Official Journal 24.7.2019. EØS-komiteen traff beslutning om å innlemme rettsakten i EØS-avtalen 25.10.2019.

Departementet foreslår samtidig en endring i forskriften som gjelder rapporteringsplikt for selgere av måleredskaper. Lov om målenheter, måling og normalt (måleloven) § 17 tredje ledd bokstav b gir departementet hjemmel til å innføre krav om at den som selger eller på annen måte overdrar måleredskaper, skal rapportere til Justervesenet ved salg av måleredskaper. Departementet foreslår å delegere myndighet til Justervesenet, slik at Justervesenet i forskrift kan pålegge selgere av måleredskaper å rapportere når nye måleredskaper selges når dette anses nødvendig for spesielle tilsynsområder.

Departementet foreslår også å oppheve reglene om tilsynsperiode. Disse har medført en begrenset adgang til å ilegge gebyr ved overgangen til risikobasert tilsyn, men etter en overgangsperiode hvor tilsynet nå i all hovedsak baseres på risiko, anses det ikke lenger å være et begrunnet behov for reglene.

I tillegg til dette foreslår departementet å gjøre noen mindre endringer i forskriften.

2. Nye definisjoner av SI-enheter

Meterkonvensjonen ble undertegnet i 1875, og innførte metersystemet som et internasjonalt enhetssystem, noe som skapte grunnlaget for at målinger av fysiske størrelser kunne være like over hele verden. Generalkonferansen for mål og vekt (CGPM) er det øverste organet i Meterkonvensjonen, og avholdes normalt hvert fjerde år.

Gjennom forskning og utvikling har definisjonene av målenhetene over tid blitt mer presise, og CGPM har besluttet mer nøyaktige og bedre definisjoner av målenhetene. Dette gir mer

nøyaktige måleresultater. I dag er de fleste grunnenheter definert på grunnlag av naturkonstanter. Et viktig unntak har vært SI-enheten for masse, kilogrammet.

Ved den 26. CGPM i 2018 ble nye definisjoner av SI-grunnenheter vedtatt. De endrede definisjonene er basert på det nye prinsippet om faste numeriske verdier av naturkonstanter, og ble vedtatt å tre i kraft i Meterkonvensjonens medlemsland 20. mai 2019. Det forventes at de nye definisjonene forbedrer den langsiktige stabiliteten og påliteligheten av SI-grunnenheter, i tillegg til nøyaktigheten og klarheten av målinger.

Målenheter som brukes i Norge er som nevnt fastsatt i samsvar med SI-systemet, og definisjonene av SI-enheter er i samsvar med definisjonene fastsatt av CGPM, jf. forskrift om målenheter og måling § 2-1 første ledd. For å oppfylle forpliktelsene etter meterkonvensjonen, må endringene av målenheter i SI-systemet implementeres i norsk rett.

Målenheter i EØS er harmonisert i tråd med CGPM sine beslutninger gjennom målenhetsdirektivet. I tråd med utviklingen har endringene i definisjonene også tidligere ført til endringer i målenhetsdirektivet¹, som senere har blitt implementert i Norge.

Europakommisjonen utarbeidet et utkast til endring av målenhetsdirektivet, i tråd med de nye definisjonene. Endringsdirektivet ble vedtatt av Kommisjonen 23.7.2019, og publisert i Official Journal 24.7.2019. Det understrekes i fortalen at det er nødvendig å sikre at den nye lovgivningen trer i kraft fra samme dato i alle medlemsstater, for å sikre en ensartet gjennomføring av målenhetsdirektivet. Endringene kan implementeres når rettsakten er innlemmet i EØS-avtalen. Det vil være en fordel med snarlig ikrafttredelse når rettsakten er innlemmet i EØS-avtalen.

De nye definisjonene som er vedtatt av CGPM avspeiler den seneste utviklingen innen metrologi og målenormaler. For å kunne tilpasse definisjonene av SI-grunnenheter i målenhetsdirektivet til den tekniske utviklingen og dermed bidra til en ensartet gjennomføring av SI-systemet, bringer endringsdirektivet disse i overensstemmelse med de nye definisjonene.

Det er definisjonene for følgende målenheter som er endret:

- sekund
- meter
- kilogram
- ampere

¹ Direktiv 80/181/EØF er tidligere endret ved følgende direktiver:

- Rådets direktiv 85/1/EØF av 18. desember 1984 om endring av direktiv 80/181/EØF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om måleenheter,
- Rådets direktiv 89/617/EØF av 27. november 1989 om endring av direktiv 80/181/EØF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om måleenheter,
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/103/EF av 24. januar 2000 om endring av direktiv 80/181/EØF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om måleenheter,
- Europaparlamentets og Rådets direktiv 2009/3/EF av 11. mars 2009 om endring av Rådets direktiv 80/181/EØF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om måleenheter.

- kelvin
- mol
- candela

For å sikre at det norske regelverket er i tråd med direktivet og beslutningene i CGPM, foreslår departementet at de nye definisjonene implementeres i forskrift om målenheter og måling § 2-4.

2. Rapporteringsplikt for selgere – delegasjon av myndighet

2.1 Justervesenet som tilsynsmyndighet

Justervesenet fører tilsyn med måleredskaper som er underlagt krav i henhold til det måletekniske regelverket. Justervesenet kjenner til omkring 30 000 måleredskaper som er underlagt krav under bruk, og årlig gjøres omkring 17 000 tilsyn. Måleredskapene er forskjellige og brukes innenfor ulike bransjer.

For at Justervesenet skal kunne føre nødvendig tilsyn er det behov for oversikter over hvilke aktører det skal føres tilsyn med og hvilke typer måleredskaper som brukes. Oversikten er viktig, både for å vite hvor det kan være aktuelt å føre tilsyn, og for å vite hvilke aktører/brukere som skal ilegges årsavgift. Det kan imidlertid være utfordrende å skaffe denne informasjonen, særlig ved nyetableringer og ved anskaffelse av nye måleredskaper.

I henhold til dagens regelverk er det ingen generell plikt til å melde fra til Justervesenet dersom man selger eller tar i bruk måleredskaper som er underlagt krav. Justervesenet kan innhente informasjon fra offentlige registre om brukere, men det finnes ingen fullstendig oversikt over måleredskapene.

Departementet kan i forskrift pålegge den som selger eller på annen måte overdrar måleredskaper å rapportere til Justervesenet ved salg av måleredskaper, jf. måleloven § 17 tredje ledd. Det er kun selgere eller andre som overdrar måleredskaper som kan pålegges rapporteringsplikt, og ikke for eksempel brukere av måleredskaper. Justervesenet kan imidlertid henvende seg til brukerne i enkeltsaker og be om opplysninger av betydning for tilsynet, jf. måleloven § 23. Dette står i motsetning til å ilegge et generelt og uoppfordret krav om rapportering.

Departementet har ikke tidligere anvendt bestemmelsen i måleloven § 17 tredje ledd. Innføring av krav om at selgere av måleredskaper skal rapportere til Justervesenet ved salg av nye måleredskaper, vil imidlertid kunne gi nyttige oversikter over måleredskaper som er underlagt krav.

2.2 Utvikling av reglene for tilsyn

Før 2014 skulle måleredskapene godkjennes av Justervesenet for en viss periode, oftest for ett eller tre år, avhengig av type måleredskap. Dette innebar et periodisk tilsyn. Fordi man så at den periodiske kontrollen ikke nødvendigvis var den mest hensiktsmessige formen for tilsyn, var det ønskelig å legge til rette for mer risikobasert tilsyn. Fra 2014 gikk man derfor

bort fra kravet om godkjenning, og man har etter den tid utviklet risikobasert tilsyn. Som ledd i dette ble det innført årsavgift på noen av Justervesenets tilsynsområder fra 1. januar 2016.

Risikobasert tilsyn innebærer tilsyn der risikoen ved feil i målinger er størst. Tilsyn gjøres derfor ikke med alle brukere, slik tilfellet var før 2014, men med et utvalg. Risikoen ved feilmåling vurderes utfra ulike parametere.

2.3 Hvordan måleredskaper oppdages

Måleredskaper blir oppdaget og lokalisert på flere måter av Justervesenet. Mange blir oppdaget i forbindelse med ordinært tilsyn, hvor nye måleredskaper hos eksisterende brukere registreres. Overgangen fra periodisk godkjenning av måleredskaper til risikobasert tilsyn har imidlertid medført at det kan gå lang tid mellom tilsyn hos enkelte brukere, og muligheten for å oppdage måleredskapene på denne måten er dermed redusert.

Justervesenet registrerer også måleredskaper i forbindelse med samsvarsvurdering som teknisk kontrollorgan (TKO). Fordi samsvarsvurdering også kan utføres av TKO i utlandet, er det imidlertid begrenset hva Justervesenet klarer å fange opp av måleredskaper på denne måten.

Oppsummert er det utfordrende å få en god oversikt over alle relevante måleredskaper og brukerne av disse. En rapporteringsplikt for selger vil med stor sannsynlighet gi mer fullstendige oversikter enn det Justervesenet har i dag. Behovet er imidlertid ikke like stort på alle områder.

2.4 Rapporteringsplikt er hensiktsmessig på enkelte tilsynsområder

Med overgangen til risikobasert tilsyn er tilsynet mindre regelmessig hos de enkelte aktørene, og det er krevende å få god oversikt over måleredskapene.

Erfaringen fra tilsyn tilsier at behovet for rapportering fra selgere varierer med de ulike tilsynsområdene. I bedrifter som vurderes å ha relativt lav risiko knyttet til målinger, vil det oftest være tilstrekkelig å ha kjennskap til aktøren, og ikke samtlige måleredskaper i bruk. Dette gjelder for bl.a. tilsynsområdene vekter i dagligvare, kiosk og post, og små og mellomstore gjennomstrømningsmålere på bensinstasjoner. Dette er tilsynsområder hvor det brukes mange måleredskaper som er underlagt krav i det måletekniske regelverket. Med bakgrunn i erfaring og generell bransjekunnskap, vil Justervesenets kontrollører på disse områdene som regel ha god kjennskap til hvilke type måleredskap som befinner seg på stedene, og dermed hvilket måleutstyr tilsynet påkrever. Derfor er det heller ikke nødvendig å ha kjennskap til nøyaktig hvilke måleredskaper som er i bruk.

Oversikten over aktørene kan skaffes på ulike måter. Justervesenet benytter bl.a. Brønnøysundregistrenes oversikt over næringsdrivende, samt informasjon fra bransjeforeninger og andre myndigheter for å skaffe oversikt over aktørene. Departementet vurderer det som hensiktsmessig at Justervesenet selv tilstreber å skaffe disse oversiktene så langt som mulig, fremfor å pålegge selgere av måleredskaper å rapportere ved salg.

På enkelte tilsynsområder kan det imidlertid være viktigere å få informasjon ved salg av måleredskaper. Dette gjelder for eksempel områder med spesielt stor risiko ved feil i målinger. Her er det viktig å få kjennskap til måleredskapene på et så tidlig tidspunkt som mulig. Gode oversikter over måleredskapene kan bidra til hensiktsmessig tilsyn, og dermed reduksjon i feilmålingene. Justervesenet vurderer at det blant annet gjelder for områdene:

- veiing av fisk i fiskemottak
- bruk av hjullasterveker i grustak/bygg og anlegg

2.4.1 Veiing av fisk i fiskemottak

Det finnes i dag ca. 400 fiskemottak i Norge av varierende størrelse, som veier vill fisk som tas opp av havet. De største fiskemottakene veier inn store kvanta med fisk, og her vil feil måleresultat kunne medføre store feil i de økonomiske oppgjørene. Fiskeridirektoratet fører kontroll med hva og hvor mye fisk som tas opp, begrunnet i behovet for å ha kontroll med ressursene. Måleresultatene er viktige også for kontrollen med ressursene.

For vekter generelt stilles det krav i regelverket om at vektene skal være egnet til formålet, se for eksempel forskrift om krav til transportbåndveker §§ 19 og 27. Tilsvarende regler finnes i andre instrumentspesifikke forskrifter som gjelder vekter. Rekommandasjoner fra OIML² har nærmere beskrivelser av hva som er en egnet vekt. Det kan for eksempel være krav om jevnlig nullstilling, eller krav til telleverk og display. Dersom disse kravene ikke er oppfylt, øker risikoen for feil måleresultat. En rapporteringsplikt fra selger vil i disse tilfellene bidra til at Justervesenet på et tidlig tidspunkt kan få opplysninger om nye måleredskaper som er tatt i bruk, og kan vurdere å føre tilsyn med disse.

2.4.2 Hjullasterveker

Når det gjelder hjullasterveker kan det være vanskelig å få oversikt over måleredskapene som er underlagt krav, og som det bør føres tilsyn med. Dette kan skyldes flere forhold, blant annet at vektene benyttes både til veiing internt og ved salg, dvs. både i og utenfor økonomisk oppgjør, slik at bruksformålet i det enkelte tilfellet kan være uklart. Videre finnes det mobile pukkverk, dvs. stedlige uttak som kun er aktuelle i en begrenset periode, eksempelvis i forbindelse med utbygging av vei. Dette skaper et uoversiktlig bilde over stedene der hjullasterveker brukes.

En rapportering fra selgerne vil kunne avhjelpe dette, ved å gi informasjon til Justervesenet om forhold som bruksformål, bruker og sted. Grunnlaget for tilsynet vil derfor mest sannsynlig bli betydelig bedre enn nå, og det igjen vil gi et mer effektivt tilsyn og riktige målinger.

2.5 Delegasjon av myndighet

Departementet legger til grunn at det på enkelte tilsynsområder kan være behov for å innføre rapporteringsplikt for selgere av måleredskaper. I vurderingen av hvilke tilsynsområder som

² OIML: Organisation Internationale de Metrologie Legale.

det er aktuelt å pålegge selgere en rapporteringsplikt bør risikoen, og særlig konsekvensene, ved målefeil vektlegges. Hvilke områder som til enhver tid har høy risiko for målefeil kan variere, blant annet fordi det kan tilkomme nye måleredskaper eller bransjer som er aktuelle for tilsyn. Når fokus settes på særskilte områder og det føres hyppigere tilsyn, kan dette på den annen side føre til at brukerne blir mer aktsomme, og at kvaliteten på målingene bedres.

Fordi behovet for rapportering kan variere på de ulike tilsynsområdene, vurderes det som mindre hensiktsmessig å vedta et krav om generell rapporteringsplikt for selgere i forskrift om målenheter og måling. I stedet vurderer departementet det som hensiktsmessig å delegere myndigheten til å pålegge rapporteringsplikt til Justervesenet.

Justervesenet vil til enhver tid være nærmest til å se hvor behovet for tilsyn er størst, og hvor det er behov for rapportering fra selgere. Departementet foreslår derfor å delegere myndighet til å pålegge selgere av måleredskaper rapporteringsplikt til Justervesenet.

3. Begrepet "tilsynsperiode" fjernes

Det fremgår av § 5-2 første ledd at Justervesenets tilsyn under bruk kan være periodisk, og for periodisk tilsyn opprettes det en tilsynsperiode. Regelen skal sikre forutsigbarhet for brukerne med hensyn til betaling av gebyr for tilsynet, ved at oppmøtegebyr og timegebyr bare ilegges én gang i tilsynsperioden.

Regelen er kun aktuell for måleredskaper der bruker ikke er pålagt å betale årsavgift. Grunnen til at de aktuelle tilsynsområdene finansieres ved gebyr, og ikke årsavgift, er at det er vanskeligere å gruppere disse områdene i hensiktsmessige avgiftsgrupper. Dette skyldes både mange ulike typer bedrifter som det er vanskelig å holde oversikt over, og stor variasjon i hvor ressurskrevende tilsynet er mellom aktørene i det som naturlig ville høre sammen i en gruppe.

Bakgrunnen for bestemmelsen om tilsynsperiode var at man før 2014 utførte periodisk tilsyn der måleredskapene ble godkjent av Justervesenet for en viss periode. Tilsyn ble da i all hovedsak utført når godkjenningsperioden var utløpt. Denne formen for tilsyn viste seg å være ressurskrevende og lite målrettet. Fra 2014 ble derfor kravet til tidsbegrenset godkjenning opphevet, og det ble åpnet for tilsyn basert på en risikovurdering av hver enkelt bruker.

For å hindre at brukerne skulle oppleve uheldig uforutsigbarhet med hensyn til når de skulle betale gebyr til Justervesenet ble det opprettet tilsynsperioder som minst måtte løpe mellom hver gang Justervesenet kunne utføre tilsyn og ta gebyr for dette, slik § 5-2 første ledd fastsetter. Lengden på tilsynsperioden er fastsatt med bakgrunn i en generell risikovurdering for det aktuelle tilsynsområdet. Dette la til rette for at tilsyn kunne utføres maksimalt så ofte som tilsynsperioden tilsa, eller sjeldnere der risikoen ble vurdert som lav.

Justervesenet har nå videreutviklet risikobasert tilsyn på alle tilsynsområder, og legger nå i enda større grad risikovurdering av den enkelte bruker til grunn for tilsynet. Det å sette en begrensning for hvor ofte oppmøtegebyr og timegebyr for tilsyn kan ilegges, er ikke i tråd

med dagens risikobaserte tilsyn. Departementet vurderer derfor at det ikke lenger er grunnlag for å beholde bestemmelsen.

Erfaringer fra tilsynsområdene som betaler for tilsyn med gebyr, tilsier videre at risikoen kun i sjeldne tilfeller vil være så høy at det er behov for tilsyn oftere enn hva dagens tilsynsperioder tilsier. Det vil derfor være kun noen få brukere med stor omsetning og høy risiko, som kan oppleve at de må betale gebyr oftere enn dagens tilsynsperiode tilsier, ved opphevelse av denne bestemmelsen. Departementet vurderer det ikke som urimelig at brukerne skal betale for tilsynet dersom risikoen for feil ved målingene tilsier at det bør føres tilsyn ofte.

I den forbindelse påpekes at en viktig faktor i risikovurderingen er tidligere feil, hvor en historikk med hyppige avvik øker risikoen. Dette er noe brukerne selv har mulighet til å påvirke, gjennom å sørge for at måleredskapene til enhver tid oppfyller kravene. Bestemmelsens ordlyd er dessuten misvisende. Når det vises til «tilsynsperiode» er den naturlige forståelsen at det dreier seg om hyppigheten av tilsynet og ikke hvor ofte Justervesenet kan ilegge gebyr for tilsyn. En del brukere oppfatter også at bestemmelsen forplikter Justervesenet til å gjøre tilsyn i løpet av tilsynsperioden, og kan derfor i for stor grad støtte seg på Justervesenets tilsyn fremfor å ivareta den daglige aktsomhetsplikten.

Ved å oppheve bestemmelsen vil man få en rimelig betalingsordning for tilsyn, samtidig som regelverket vil bli klarere.

4. Mindre rettelser

I forbindelse med endring i forskrift om målenheter og måling som foreslås over, foreslås det også å gjøre mindre endringer (rettelser) i denne.

– I forbindelse med at endring av SI-enhetene medfører endring i forskrift om målenheter og målinger foreslås det å gjøre mindre endringer (rettelser) i denne.

4.1 Forskriftens § 3-1 bokstav I

Hvilke måleredskaper det stilles krav til ved salg fremgår av forskrift om målenheter og måling § 3-1. De særskilte tekniske kravene til måleredskapene fremgår av den enkelte instrumentspesifikke forskriften. Av § 3-1 bokstav I fremgår det at det stilles krav til opphenganordninger (slaktekroker) ved salg. Forskrift om krav til opphenganordninger (slaktekroker) ble imidlertid opphevet av Justervesenet fra 1. januar 2018, da det ikke lenger ble ansett å være behov for kravene.³ Henvisningen til opphenganordninger (slaktekroker) i forskrift om målenheter og måling § 3-1 bokstav I ble likevel ikke opphevet. For å unngå forvirring, og klargjøre at det ikke lenger gjelder krav til opphenganordninger (slaktekroker), foreslås det å oppheve § 3-1 bokstav I.

³ Jf. forskrift 19. desember 2017 nr. 2287 om endring i diverse instrumentspesifikke forskrifter.

4.2 Forskriftens § 3-4 første ledd bokstav c

§ 3-4 første ledd bokstav c fastsetter at det stilles krav til automatisk jernbanevekker, med henvisning til den relevante tekniske forskriften. Det skulle her vært henvist til denne typen vektorer i flertall, noe også navnet på den instrumentspesifikke forskriften viser. Det er derfor behov for å fastsette at det stilles krav til automatiske jernbanevekker.

4.3 Forskriftens § 4-5 første ledd

Det fremgår av gjeldende § 4-5 første ledd at beslutning om samsvar (samsvarserklæring) alltid skal følge måleredskapet. Kravet er en implementering av måleinstrumentdirektivet (MID) der det fremgår av modulene som beskriver samsvarsvurderingen, at samsvarserklæring skal følge med måleredskapet.

Direktivet om ikke-automatiske vektorer (NAWID) stiller krav til ikke-automatiske vektorer, og er delvis implementert i forskrift om målenheter og måling og delvis i forskrift om krav til ikke-automatiske vektorer. I motsetning til MID, stilles det i NAWID ikke krav til at samsvarserklæringen skal følge med ved salg av ikke-automatiske vektorer.

Slik § 4-5 er formulert, skal imidlertid samsvarserklæringen alltid være vedlagt, både ved ikke-automatiske vektorer og andre måleredskaper som omfattes av forskriften. Forskriften er dermed ikke i overensstemmelse med kravet i NAWID, og det er motstridende krav i § 4-5 og samsvarmodulene vedrørende om samsvarserklæringen skal følge med en ikke-automatisk vekt ved salg eller ikke.

I forbindelse med implementering av MID og NAWID (revisjon) våren 2016, ble ikke § 4-5 endret, og det ble i den forbindelse oversett at kravet ikke skal gjelde for ikke-automatiske vektorer. På bakgrunn av dette er det behov for å endre bestemmelsen slik at det fremgår tydelig at samsvarserklæring ikke må ligge ved ikke-automatiske vektorer.

4.4 Forskriftens § 4-15 andre ledd

§ 4-15 fastsetter krav til autoriserte representanter. En autorisert representant er en fysisk eller juridisk person som er etablert i EØS, og som har mottatt en skriftlig fullmakt fra en produsent til å opptre på produsentens vegne i forbindelse med spesifikke oppgaver.⁴ Det stilles ikke krav til at produsenter må ha en autorisert representant, men dersom de har det, må kravene i § 4-15 overholdes. Kravet er en implementering av krav fra MID⁵ og NAWID⁶, der det fremgår at fullmakten minst skal tillate den autoriserte representanten å gjøre følgende:

⁴ Se forskrift om målenheter og måling § 1-2 bokstav a.

⁵ Artikkel 9.

⁶ Artikkel 7.

- a) oppbevare EU-samsvarserklæringen og den tekniske dokumentasjonen og kunne stille den til rådighet for nasjonale markedstilsynsmyndigheter i ti år etter at måleredskapet er brakt i omsetning,*
- b) etter en begrunnet anmodning fra vedkommende nasjonale myndighet, gi denne alle de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for å vise at en vekt er i samsvar med bestemmelsene,*
- c) på anmodning fra vedkommende nasjonale myndigheter samarbeide med disse om alle tiltak som treffes for å fjerne risikoene forbundet med måleredskaper som omfattes av representantens fullmakt.*

Krav om å gi Justervesenet de nødvendige opplysninger fremgår av lov om målenheter, måling og normalt § 23 (rett til opplysninger). Ved implementering av direktivene ble det derfor ikke ansett nødvendig å implementere bokstav b i § 4-15 andre ledd. Etter tilbakemeldinger blant annet fra brukere av forskriften, viser det seg likevel at det er behov for å klargjøre dette i forskriften. Bestemmelsen foreslås derfor endret.

I tillegg er det kommet innspill om at det er ønskelig å klargjøre hva bestemmelsen bokstav a innebærer, i stedet for en henvisning til § 4-14 punkt 3. Det foreslås derfor å ta inn teksten i § 4-14 punkt 3, i § 4-15 andre ledd bokstav a.

4.5 Forskriftens § 6-6

Der Justervesenet ved tilsyn avdekker feil på måleinstrumenter, ilegges det et avviksgebyr, jf. § 6-6. Avviksgebyret skal dekke de gjennomsnittlige kostnadene Justervesenet har ved å følge opp feil, og skal også ha preventiv virkning. Størrelsen på avviksgebyret er forskjellig, avhengig av om det avdekkes feil for målinger i forbindelse med fremstilling av ferdigpakninger i fiskemottak og vekter i fiskemottak, eller på andre måleinstrumenter. Avviksgebyret ilegges bruker.

I forbindelse med en nylig avgjort klagesak, viste departementet til at § 6-6 måtte tolkes slik at det bare kan ilegges avviksgebyr der det avdekkes feil som brukeren kan lastes for. Dette i motsetning til der feil skyldes for eksempel produsenten eller distributøren. Dette fremgår i dag ikke av bestemmelsen. Det er derfor behov for å klargjøre dette i § 6-6.

4.6 Forskriftens § 7-2 første ledd

§ 7-2 fastsetter hvilke overtredelser av regelverket som kan medføre overtredelsesgebyr utmålt etter skjønn (overtredelsesgebyr utmålt etter faste satser fremgår av § 7-1). § 7-2 viser i første ledd bokstav a til e til hvilke bestemmelser i loven som kan medføre overtredelsesgebyr. Mens bokstav a til c fastsetter at det kan ilegges overtredelsesgebyr ved overtredelse av henholdsvis loven kapittel 3, 4 og 5, fastsetter bokstav d og e at det kan ilegges overtredelsesgebyr ved overtredelse av loven § 17 første og annet ledd og § 19.

Erfaring fra Justervesenet viser at det kan være vanskelig for brukere av regelverket å forstå hvilke overtredelser som kan medføre overtredelsesgebyr når det henvises til hvilke kapitler det kan ilegges overtredelsesgebyr for i bestemmelsens bokstav a til c, i stedet for de konkrete bestemmelsene. Det er dessuten ikke samsvar i utformingen når bokstav d og e viser til de konkrete bestemmelsene som kan medføre overtredelsesgebyr. Det ville vært mer oversiktlig og lettere for brukere av regelverket å forstå hvilke overtredelser som kan medføre overtredelsesgebyr hvis bokstav a til c hadde vist til de konkrete bestemmelsene som kan medføre overtredelsesgebyr, i stedet for kapitler. Det foreslås derfor å endre bestemmelsen slik at det fremgår hvilke konkrete bestemmelser det kan ilegges overtredelsesgebyr for overtredelse av.

4.7 Vedlegg 1 modul D1 punkt 7.2

Ved implementeringen av MID og NAWID i 2016, var modulene som skal gjennomføres ved samsvarsvurdering så like at de ble implementert for begge i forskrift om målenheter og måling vedlegg 1. Det er likevel noen forskjeller ved modulene ved MID og NAWID.

En av forskjellene er at samsvarserklæringen ikke trenger å følge med hvert måleredskap, parti eller sending ved ikke-automatiske vekter. Dette ble ved implementeringen oversett for D1, se punkt 7.2. Det foreslås derfor å klargjøre dette i modulen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1 Målenhetsdirektivet

Forslaget til endring om målenheter vil føre til at målenhetene blir mer presise og korrekte, og samtidig legge til rette for en videre teknologisk utvikling. Dette vil ikke føre til reelle endringer, utover at endring av definisjonen av ampere innebærer at verdier for referanser for målinger av elektrisk spenning og motstand vil endres, jf. § 2-4 bokstav d. Disse endringene er så små at praktiske eller økonomiske konsekvenser vil være ubetydelige.

5.2 Tilsynsperiode

Forslaget om å fjerne bestemmelsen om tilsynsperiode vil kunne medføre en marginal økning i inntekter for Justervesenet ved at oppmøtegebyr og timegebyr kan ilegges noe oftere enn i dag for tilsyn med bedrifter der risikoen vurderes så høy at det bør utføres tilsyn oftere enn dagens tilsynsperiode tilsier. Endringen vil imidlertid kun gjelde brukere som ikke betaler årsavgift, og vil derfor gjelde kun et begrenset antall brukere. Endringen innebærer at regelverket blir enklere å forholde seg til, noe som kan medføre noe reduserte administrative kostnader. De økonomiske konsekvensene antas imidlertid å være begrensede.

5.3 Rapporteringsplikt for selgere – delegasjon av myndighet

Dersom Justervesenet gis myndighet til å kreve rapportering ved salg av måleredskaper, vil dette mest sannsynlig medføre at krav om rapportering innføres på områder der risikoen for målefeil vurderes å være størst. Per i dag gjelder dette for veiing av fisk på fiskemottak og veiing med hjullasterveker (fortrinnsvis pukk og grus).

Det er ikke gitt i regelverket hva rapporteringen skal omfatte, men det vil i hovedsak være aktuelt å kreve å få opplyst hvem som er kjøper, informasjon om type måleredskap og om det skal brukes innenfor kjøp og salg. Dette er opplysninger som selger kan fremskaffe på en relativt enkel måte. Informasjonen kan rapporteres elektronisk via skjema utarbeidet av Justervesenet. Opplysningene vil kunne samles opp og overføres etter en viss periode, noe som vil begrense belastningen sammenlignet med umiddelbar overføring. Samlet sett vil ressursene som brukes til rapporteringen være begrensede.

Selgerne av måleredskaper vil få noe økte utgifter til administrasjon av rapporteringen. Innenfor de aktuelle områdene er imidlertid brukerne relativt få sammenlignet med andre tilsynsområder. Antallet registrerte leverandører av hjullasterveker er 10-15 stykker, av disse igjen er det ca. tre-fire store leverandører. Også når det gjelder veiing av fisk i fiskemottak er det tre-fire store leverandører. At det er få leverandører medfører at selgerne vil få god oversikt over rapporteringskravene. Videre er antallet solgte måleredskaper relativt begrenset sammenlignet med andre bransjer.

Med innføring av rapportering fra selgere av måleredskaper pålegges aktører nye plikter. Justervesenet har på den annen side vurdert mulighetene for å oppheve eksisterende plikt til å rapportere ved plombebrudd. Justervesenet finner at det er grunnlag for å oppheve plikten til å rapportere plombebrudd innenfor områdene som gjelder veiing i dagligvare, kiosk og post, og gjennomstrømningsmålere for drivstoff/bensinstasjoner. Dette er krav som Justervesenet selv har myndighet til å endre og som mest sannsynlig vil bli foreslått opphevet i nær fremtid. Selv om det vil bli innført nye krav om rapportering ved salg, vil belastningen på næringslivet samlet sett sannsynligvis reduseres med en oppheving av rapporteringsplikt ved plombebrudd i bransjer med mange aktører.

5.3 Rettelser

Forslaget om å endre bestemmelsen om avviksgebyr vil kunne føre til noe mindre inntekter for Justervesenet, men reduksjonen vil være svært liten.

De ytterligere forslagene til regelverk vil føre til at regelverket blir enklere å bruke og mer i tråd med NAWID. Utover dette antas ikke forslagene til endring å medføre økonomiske og administrative konsekvenser.

6 Merknader til de enkelte bestemmelsene

§ 2-4

Definisjonene av SI-enhetene foreslås endret i tråd med endringene vedtatt i CGPM.

Bokstav a fastsetter at SI-enheten for lengde er meter. Endringen medfører at meteren fortsatt defineres ut fra lysets hastighet, som er en av de fundamentale fysiske konstantene. Praksis innenfor dimensjonsmåling vil ikke bli påvirket på noen måte, og vil dra nytte av den forbedrede langsiktige stabiliteten av systemet.

Bokstav b fastsetter at SI-enheten for masse er kilogrammet. Endringen gjør at kilogrammet defineres ut fra Plancks konstant, noe som garanterer langsiktig stabilitet av masseskalaen i SI. Kilogrammet kan deretter realiseres ved hjelp av en hvilken som helst passende metode, for eksempel Kibble-balansen (watt) eller Avogadros metode (måling av krystalltetthet med røntgenstråler). Brukere vil kunne oppnå sporbarhet til SI-systemet fra de samme kildene som brukes i dag (Det internasjonale byrå for mål og vekt (BIPM), nasjonale metrologiske institutter og akkrediterte laboratorier). Internasjonale sammenligninger vil sikre deres samsvar. Verdien av Plancks konstant vil velges for å sikre at det ikke vil være noen endringer i SI-kilogrammet på tidspunktet for redefinering. Usikkerhetene som tilbys av de nasjonale metrologiske instituttene til deres kalibreringskunder vil stort sett være upåvirket.

Bokstav c fastsetter at SI-enheten for tid er sekund. Endringen fører til at sekundet fortsatt vil defineres ut fra den hyperfine overgangsfrekvensen av cesium 133-atomet. Sporbarhetskjeden til sekundet vil ikke bli påvirket. Tid- og frekvensmetrologi vil ikke bli påvirket.

Bokstav d fastsetter at SI-enheten for elektrisk strøm er ampere. Den foreslåtte endringen vil føre til at ampere og andre enheter for elektrisitet, ved praktisk realisering på det høyeste metrologiske nivået, vil bli helt i samsvar med definisjonene av disse enhetene. Overgangen fra konvensjonen fra 1990, da en ensartet realisering av volt og ohm ble vedtatt, til den reviderte SI-enheten, vil føre til små endringer for alle disseminerte elektriske enheter. For det store flertallet av brukere av målinger, vil det ikke være nødvendig med tiltak ettersom volt vil endres med ca. 0.1 deler per million og ohm vil endres med enda mindre. Metrologer som jobber på det høyeste nivået av nøyaktighet kan måtte justere verdien av sine normaler og gjennomgå sine måleusikkerhetsbudsjetter.

Bokstav e fastsetter at SI-enheten for termodynamisk temperatur er kelvin. Forslaget til endring medfører ingen umiddelbar effekt på praktiske temperaturmålinger, og for de fleste brukerne vil endringen ikke bli lagt merke til. Endringene legger grunnlaget for fremtidige forbedringer. En definisjon fri for materielle og teknologiske begrensninger muliggjør utviklingen av nye og mer nøyaktige teknikker for å gjøre temperaturmålinger som er sporbare til SI-systemet, særlig ved ekstreme temperaturer. Etter endringen vil veiledningen om den praktiske realiseringen av kelvin støtte den verdensomspennende utbredelsen ved å beskrive primære metoder for måling av termodynamisk temperatur og også gjennom de definerte skalaene ITS-90 og PLTS-2000.

Bokstav f fastsetter at SI-enheten for stoffmengde er mol. Endringsforslaget fører til at mol redefineres med hensyn til et spesifisert antall enheter (typisk atomer eller molekyler), og ikke lenger vil avhenge av enheten for masse, kilogrammet. Sporbarhet til mol kan fortsatt etableres ved hjelp av alle tidligere brukte tilnærminger, inkludert, men ikke begrenset til, bruk av massemålinger, og tabeller med atomvekter og molmassekonstanten M_u . Atomvekter vil ikke påvirkes av endringen i definisjonen og M_u vil fortsatt være 1 g/mol, men nå med måleusikkerhet. Denne usikkerheten vil være så liten at den endrede definisjonen av mol ikke vil kreve noen endring av vanlig praksis.

Bokstav g fastsetter at SI-enheten for lysstyrke er candela. Candela vil fortsatt defineres i form av K_{cd} , en teknisk konstant for fotometri, og vil derfor fortsette å være knyttet til watt. Sporbarhet til candela vil fortsatt etableres med den samme måleusikkerheten med radiometriske metoder ved hjelp av absolutte kalibrerte detektorer.

§ 3-1 bokstav l

§ 3-1 bokstav l foreslås opphevet. Dette vil klargjøre at det ikke stilles krav til opphenganordninger (slaktekroker) i det måletekniske regelverket, og gjør regelverket mer tilgjengelig. Endringen medfører ikke reelle endringer, da de konkrete tekniske kravene er opphevet.

§ 3-4 første ledd bokstav c

Det foreslås å korrigere § 3-4 første ledd bokstav c slik at det fremgår at kravet gjelder *automatiske* jernbanevekter. Dette er bare en språklig endring og medfører ikke reell endring.

§4-5 første ledd

Det foreslås klargjort i § 4-5 første ledd at beslutning om samsvar (samsvarserklæring) ikke trenger å følge med ikke-automatiske vektorer. Bestemmelsen er dermed i tråd med modulene i forskriften vedlegg 1 og NAWID. Justervesenet håndhever kravet i tråd med direktivene, og endringen vil dermed ikke medføre praktiske konsekvenser.

Ny § 4-5 a

Departementet kan i forskrift pålegge den som selger eller på annen måte overdrar måleredskaper å rapportere til Justervesenet ved salg av måleredskaper, jf. lov om målenheter, måling og normaltid. Det foreslås å delegere myndighet fra departementet til Justervesenet på dette området.

Med rapporteringsplikt forstås en uoppfordret plikt til å gi opplysninger, i motsetning til opplysninger som gis etter en konkret forespørsel.

Rapporteringsplikten innebærer at selgere av måleredskaper gir informasjon til Justervesenet ved salg av måleredskaper som er underlagt krav i det måletekniske regelverket. Det vil være opp til Justervesenet å vurdere hvilke opplysninger som er relevante. Det kan for eksempel være opplysninger om kjøper, informasjon om måleredskapet eller om måleredskapet skal brukes til økonomisk oppgjør. Rapporteringsplikten kan imidlertid bare pålegges norske selgere, og salg over nett fra

utenlandske aktører vil derfor ikke blitt fanget opp. Videre pålegges rapporteringsplikten den som er ansvarlig for etterlevelse av kravene til måleredskapene ved salg (se forskrift om målenheter og måling kapittel 4). Det vil derfor bare være aktuelt med rapporteringsplikt ved førstegangs omsetning til sluttbruker, og ikke ved salg av brukte måleredskap.

Det legges til grunn at det ikke er behov for rapportering på alle tilsynsområder. Hvilke områder som er aktuelle kan variere over tid. Det anses derfor mest hensiktsmessig å overlate myndigheten til å gjøre denne vurderingen til Justervesenet. Nye krav vil da kunne innføres og oppheves raskere og enklere der det til enhver tid er behov.

§ 4-15 andre ledd

Det foreslås presisert i § 4-15 andre ledd at fullmakten fra produsenten til den autoriserte representanten også skal omfatte det at sistnevnte skal gi nasjonale myndigheter alle de opplysninger og dokumentasjon som er nødvendig for å vise at et måleinstrument er i samsvar med kravene. Dette vil i praksis ikke føre til noen reell endring, ettersom Justervesenet allerede kan pålegge aktører dette i medhold av lov om målenheter, måling og normalt § 23. For å samle alle kravene ett sted og gjøre regelverket lettere å sette seg inn i for brukerne, tas likevel kravet inn i § 4-15.

Videre presiseres innholdet i gjeldende bokstav a, i stedet for å vise til § 4-14 punkt 3. Dette medfører ingen reelle endringer, men gjør det enklere å lese regelverket.

§ 5-2 første ledd

§ 5-2 første ledd foreslås opphevet. Dette vil medføre at bruker skal betale oppmøtegebyr og timegebyr når tilsyn gjennomføres, uavhengig av hyppigheten av tilsynet. Den foreslåtte endringen vil kun ha betydning for de som ikke allerede betaler årsavgift. Endringen er i tråd med at tilsynsordningen skal være basert på risiko, og ikke periodisk tilsyn.

Det påpekes også at det etter gjeldende regelverk alltid ilegges avviksgebyr ved funn av feil, og at den foreslåtte opphevingen av § 5-2 første ledd ikke endrer dette.

§ 5-2 andre ledd

§ 5-2 andre ledd foreslås opphevet for å skape sammenheng og oversikt i regelverket. Bestemmelsen er et unntak fra § 5-2 første ledd som også foreslås opphevet. Bestemmelsen vil derfor bli overflødig.

§ 6-6

Det presiseres i § 6-6 at avviksgebyr bare skal ilegges brukere der brukeren kan lastes for brudd på regelverket. Dette vil klargjøre regelverket, og begrense Justervesenets muligheter til å illegge avviksgebyr der feilen skyldes for eksempel selger eller produsent av måleinstrumentet.

§ 7-2 første ledd

Det foreslås at bestemmelsen i første ledd bokstav a til c viser til de konkrete bestemmelsene som kan medføre overtredelsesgebyr, i stedet for kapitlene. Dette vil gjøre det lettere for brukerne å forstå hvilke overtredelser som kan medføre overtredelsesgebyr, og

dermed lettere å bruke. Endringen medfører ingen reelle endringer utover å klargjøre regelverket.

Vedlegg 1 modul D1 punkt 7.2.

Det foreslås å presisere at ved gjennomføring av modul D1 for ikke-automatiske vekter, trenger ikke samsvarserklæringen å følge med måleredskapet. Justervesenet håndhever i dag kravet i tråd med direktivene, og endringen vil dermed ikke medføre reelle endringer.

7 Forslag til endringer i forskrift om målenheter og måling

Forskrift om endringer i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling

Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet [...] med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 4 første ledd, § 7 første ledd bokstav c, § 17 tredje ledd bokstav b og § 31 første ledd.

I

I forskrift om målenheter og måling gjøres følgende endringer:

§ 2-4 skal lyde:

§ 2-4. Definisjoner av SI-grunnenhetene

SI-grunnenhetene har følgende definisjoner:

- Enhet for lengde: Meter, symbol m, er SI-enheten for lengde. Den er definert ved å la den faste numeriske verdien av lyshastigheten i vakuum c være 299 792 458 når den er uttrykt i enheten m/s, der sekund er definert ved $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.*
- Enhet for masse: Kilogram, symbol kg, er SI-enheten for masse. Det er definert ved å la den faste numeriske verdien av Plancks konstant h være $6,626\,070\,15 \times 10^{-34}$ når den er uttrykt i enheten J s, som er lik $\text{kg m}^2 \text{s}^{-1}$, der meter og sekund er definert ved c og $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.*
- Enhet for tid: Sekund, symbol s, er SI-enheten for tid. Den er definert ved å la den faste numeriske verdien av cesiumfrekvensen $\Delta\nu_{\text{Cs}}$, som hyperfin-overgangsfrekvensen i den uperturberte grunntilstanden i cesium 133 atomet, være 9 192 631 770 når den er uttrykt i enheten Hz, som er lik s^{-1} .*
- Enhet for elektrisk strøm: Ampere, symbol A, er SI-enheten for elektrisk strøm. Den er definert ved å la den faste numeriske verdien av elementærladningen e være $1,602\,176\,634 \times 10^{-19}$ når den er uttrykt i enheten C, som er lik A s, der sekund er definert ved $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.*
- Enhet for termodynamisk temperatur: Kelvin, symbol K, er SI-enheten for termodynamisk temperatur. Den er definert ved å la den faste numeriske verdien av Boltzmanns konstant k være $1,380\,649 \times 10^{-23}$ når den er uttrykt i enheten J K⁻¹, som er lik $\text{kg m}^2 \text{s}^{-2} \text{K}^{-1}$, der kilogram, meter og sekund er definert ved h, c og $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.*

Størrelse	Enhet	
	Navn	Symbol
Celsiustemperatur	grader Celsius	°C

Tabell 2. Navn og symbol for celsiustemperatur

Celsiustemperatur t er definert som differansen $t = T - T_0$ mellom de to termodynamiske temperaturene T og T_0 , der $T_0 = 273,15$ K. Et intervall eller en differanse i temperatur kan uttrykkes enten i kelvin eller i grader Celsius. Enheten «grader Celsius» er lik enheten «kelvin».

f) *Enhet for stoffmengde: Mol, symbol mol, er SI-enheten for stoffmengde. Et mol inneholder eksakt $6,022\,140\,76 \times 10^{23}$ elementære enheter. Dette tallet er den faste numeriske verdien av Avogadros konstant, N_A , når den er uttrykt i enheten mol^{-1} og kalles Avogadros tall. Stoffmengde, symbol n , av et system er et mål på antallet spesifiserte elementære enheter. En elementær enhet kan være et atom, et molekyl, et ion, et elektron, andre partikler eller spesifiserte grupper av partikler.*

g) *Enhet for lysstyrke: Candela, symbol cd, er SI-enheten for lysstyrke i en gitt retning. Den er definert ved å la den faste numeriske verdien av lysstyrken til monokromatisk stråling med frekvens 540×10^{12} Hz, K_{cd} , til å være 683 når den er uttrykt i enheten lm W^{-1} , som er lik cd sr W^{-1} , eller $\text{cd sr kg}^{-1} \text{ m}^{-2} \text{ s}^3$, der kilogram, meter og sekund er definert ved h , c og $\Delta\nu_{Cs}$.*

§ 3-1 bokstav l oppheves. Nåværende bokstav m blir ny bokstav l, nåværende bokstav n blir ny bokstav m osv.

§ 3-4 første ledd bokstav c skal lyde:

c) *Automatiske jernbanevekter, jf. forskrift 21. desember 2007 nr. 1741 om krav til automatiske jernbanevekter*

§ 4-5 første ledd skal lyde:

Informasjon om tillatte feilgrenser (toleranser), maksimums- og minimumsbelastning ved bruk og hvilke krav måleredskapet for øvrig skal tilfredsstille, skal følge måleredskapet sammen med beslutning om samsvar. Beslutning om samsvar trenger ikke å følge med ikke-automatiske vekter.

§ 4-5 a skal lyde:

§ 4-5 a. *Rapporteringsplikt ved salg av måleredskaper*

Justervesenet kan gi forskrift om pålegg om at den som selger eller på annen måte overdrar måleredskaper, skal rapportere dette til Justervesenet.

§ 4-15 andre ledd skal lyde:

2. Autorisert representant skal utføre de oppgaver som er spesifisert i fullmakten som er mottatt fra produsenten. Fullmakten skal *pålegge* den autoriserte representanten å gjøre *minst* følgende oppgaver:

a) *oppbevare den tekniske dokumentasjonen og EU-samsvarserklæringen i 10 år etter at måleredskapet første gang ble gjort tilgjengelig på markedet, til rådighet for de nasjonale markedstilsynsmyndighetene,*

b) *ved forespørsel, å samarbeide med de relevante nasjonale myndigheter om ethvert tiltak som treffes for å redusere risiko fra de måleredskaper som er omfattet av representantens fullmakt,*

c) *ved forespørsel gi nasjonale myndigheter alle opplysninger og nødvendig dokumentasjon for å vise at måleinstrumentet er i samsvar med kravene.*

§ 5-2 første og andre ledd oppheves. Nåværende tredje til åttende ledd blir første til sjette ledd.

§ 6-6 skal lyde:

§ 6-6. *Gebyr ved funn av brudd på regelverket (avviksgebyr)*

Avdekker et tilsyn brudd på kravene i eller med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltidsmåling som brukeren kan lastes for, skal brukeren betale gebyr for

- a) målinger i forbindelse med fremstilling av ferdigpakninger i fiskemottak og vekter i fiskemottak med kr 5 280 per pakkelinje og per måleredskap
- b) taksametre, vekter i dagligvarebutikker, vekter i post i butikk, mellomstore vekter og tungvekter, målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av flytende gass (LPG), små og mellomstore målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann på bensinstasjoner, store målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann og andre måleredskaper og målinger med kr 2 780 per måleredskap

§ 7-2 første ledd skal lyde:

Justervesenet kan pålegge et overtredelsesgebyr på inntil 10 prosent av virksomhetens omsetning, men uansett ikke mindre enn 10 ganger timegebyret fastsatt i § 6-1 andre punktum ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av lov om målenheter, måling og normaltidsmåling

- a) §§ 7, 8 og 9
- b) §§ 10, 11, 12, 13, 14
- c) §§ 15 og 16
- d) § 17 første og annet ledd
- e) § 19

Vedlegg 1 modul D1 punkt 7.2. siste avsnitt skal lyde:

Et eksemplar av EU-samsvarserklæringen skal følge med hvert måleredskap som gjøres tilgjengelig på markedet første gang. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for det enkelte måleredskap i tilfeller der et stort antall måleredskaper leveres til én enkelt bruker. *Dette avsnittet gjelder ikke for ikke-automatiske vekter.*

I

Forskriften trer i kraft straks